

RAVNOPRAVNOST MUŠKARACA I ŽENA

Ravnopravnost muškaraca i žena jedan je od ciljeva Europske unije. Zakonodavstvo, sudska praksa i izmjene Ugovorâ s vremenom su doprinijeli osnaživanju tog načela i njegovoj provedbi u Uniji. Europski parlament oduvijek je gorljivo branio načelo ravnopravnosti muškaraca i žena.

PRAVNA OSNOVA

Načelo da bi muškarci i žene trebali primati jednaku plaću za jednak rad sadržano je u europskim ugovorima od 1957. godine (danas: članak 157. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU)). U skladu s člankom 153. UFEU-a Europska unija može djelovati u širem području jednakih mogućnosti i jednakog postupanja prema muškarcima i ženama u pitanjima zapošljavanja i rada, a u tom okviru člankom 157. UFEU-a odobrava se poduzimanje pozitivnih mjera za osnaživanje žena. Osim toga, člankom 19. UFEU-a predviđeno je donošenje zakona za borbu protiv svih oblika diskriminacije, uključujući spolnu diskriminaciju. Zakonodavstvo za borbu protiv trgovine ljudima, prije svega ženama i djecom, doneseno je na temelju članaka 79. i 83. UFEU-a, a sredstvima Programa o pravima, jednakosti i građanstvu financiraju se, među ostalim, mjere kojima se doprinosi iskorjenjivanju nasilja nad ženama na temelju članka 168. UFEU-a.

CILJEVI

Europska unija utemeljena je na nizu vrijednosti, među kojima je i jednakost, te promiče ravnopravnost žena i muškaraca (članak 2. i članak 3. stavak 3. Ugovora o Europskoj uniji (UEU)). Ti su ciljevi sadržani i u članku 21. Povelje o temeljnim pravima. Osim toga, u skladu s člankom 8. UFEU-a Unija ima zadaću da u svem svojem djelovanju uklanja nejednakosti i promiče ravnopravnost muškaraca i žena (što je također poznato kao „rodno osviještena politika“). U izjavi br. 19 priloženoj Završnom aktu Međuvladine konferencije na kojoj je usvojen Ugovor iz Lisabona Unija i države članice obvezale su na „suzbijanje svih vrsta nasilja u obitelji [...] kako bi spriječile i kaznile ta kaznena djela te poduprle i zaštitile žrtve“.

POSTIGNUĆA

A. Glavno zakonodavstvo

Zakonodavstvo EU-a, uglavnom doneseno u okviru redovnog zakonodavnog postupka, obuhvaća:

- Direktivu Vijeća 79/7/EEZ od 19. prosinca 1978. o postupnoj provedbi načela jednakog postupanja prema muškarcima i ženama u pitanjima socijalne sigurnosti;
- Direktivu Vijeća 92/85/EEZ od 19. listopada 1992. o uvođenju mjera za poticanje poboljšanja sigurnosti i zdravlja na radu trudnih radnica te radnica koje su nedavno rodile ili doje;
- Direktivu Vijeća 2004/113/EZ od 13. prosinca 2004. o provedbi načela jednakog postupanja prema muškarcima i ženama u pristupu i nabavi robe, odnosno pružanju usluga;
- niz nekad važećih zakonodavnih akata koji su 2006. stavljeni izvan snage i zamijenjeni Direktivom 2006/54/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 5. srpnja 2006.^[1] o provedbi načela jednakih mogućnosti i jednakog postupanja prema muškarcima i ženama u pitanjima zapošljavanja i rada (preinačeni tekst). U toj su Direktivi definirani pojmovi izravne i neizravne diskriminacije, uznemiravanja i spolnog uznemiravanja. Njome se također potiče poslodavce da poduzmu mjere za sprečavanje spolnog uznemiravanja te postrože sankcije za diskriminaciju, a u državama članicama predviđa se osnivanje tijela zaduženih za promicanje jednakog postupanja prema ženama i muškarcima. Parlament trenutačno traži reviziju te Direktive koja bi obuhvatila odredbe o jednakoj plaći^[2] te je usvojio provedbeno izvješće na temelju nekoliko studija koje je naručila Europska parlamentarna služba za istraživanje (EPRS);
- Direktivu Vijeća 2010/18/EU od 8. ožujka 2010. o provedbi revidiranog Okvirnog sporazuma o roditeljskom dopustu koji su sklopili BUSINESSEUROPE, UEAPME, CEEP i ETUC te o stavljanju izvan snage Direktive 96/34/EZ;
- Direktivu 2010/41/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 7. srpnja 2010. o primjeni načela jednakog postupanja prema muškarcima i ženama koji su samozaposleni i o stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 86/613/EEZ;
- Direktivu 2011/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 5. travnja 2011. o sprečavanju i borbi protiv trgovanja ljudima i zaštiti žrtava trgovanja ljudima, koja zamjenjuje Okvirnu odluku Vijeća 2002/629/PUP. Tom je direktivom predviđeno usklađivanje sankcija za trgovinu ljudima u svim državama članicama, kao i mjere potpore žrtvama, a države članice pozvane su da „razmatraju poduzimanje mjera kako bi se kao kazneno djelo kažnjavalo korištenje usluga čiji je predmet iskorištavanje [...], uz znanje da je osoba žrtva [trgovanja ljudima]” radi smanjivanja potražnje. Njome je također osnovan Ured koordinatora EU-a za suzbijanje trgovine ljudima;
- Direktivu 2011/99/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o uspostavljanju europskog naloga za zaštitu čiji je cilj zaštititi osobu „od kaznenog djela druge osobe koje bi moglo ugroziti njezin život, fizički ili psihički integritet, dostojanstvo, osobnu slobodu ili seksualni integritet” i omogućiti nadležnom

[1]Preinačenom direktivom stavljena je izvan snage i Direktiva 76/207/EEZ koja je bila izmijenjena Direktivom 2002/73/EZ.

[2]Vidi Rezoluciju Europskog parlamenta od 24. svibnja 2012. s preporukama Komisiji o primjeni načela jednake plaće muškarcima i ženama za jednak rad ili rad jednake vrijednosti – SL C 264E, 13.9.2013., str. 75.

tijelu druge države članice da nastavi štiti tu osobu na svom teritoriju. Ta je Direktiva dopunjena Uredbom (EU) br. 606/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. lipnja 2013. o uzajamnom priznavanju zaštitnih mjera u građanskim stvarima, kojom se jamči priznavanje tih mjera za građane u cijeloj Europskoj uniji;

- Direktivu 2012/29/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o uspostavi minimalnih standarda za prava, potporu i zaštitu žrtava kaznenih djela te o zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2001/220/PUP.

B. Napredak u sudskoj praksi Suda Europske unije

Sud Europske unije ima važnu ulogu u promicanju ravnopravnosti muškaraca i žena. Među najznačajnijim presudama su:

- presuda u predmetu Defrenne II od 8. travnja 1976. (predmet 43/75): Sud je uvažio izravni učinak načela jednake plaće za muškarce i žene te presudio da se to načelo ne odnosi samo na postupanje javnih tijela već i na sve ugovore kojima se kolektivno regulira plaćeni rad;
- presuda u predmetu Bilka od 13. svibnja 1986. (predmet C-170/84): Sud je presudio da mjera kojom se zaposlenike s nepunim radnim vremenom isključuje iz strukovnog mirovinskog sustava predstavlja „neizravnu diskriminaciju” te da je u suprotnosti s prijašnjim člankom 119. Ugovora o osnivanju Europske ekonomske zajednice ako je njome pogođen mnogo veći broj žena nego muškaraca, osim ako se može dokazati da se to isključenje temelji na objektivno opravdanim čimbenicima koji nisu povezani ni s kakvom vrstom diskriminacije na temelju spola;
- presuda u predmetu Barber od 17. svibnja 1990. (predmet C-262/88): Sud je odlučio da se sve vrste strukovne mirovine smatraju plaćom u smislu bivšeg članka 119. te se stoga na njih odnosi načelo jednakog postupanja. Sud je presudio da bi muškarci trebali moći ostvarivati svoja prava na mirovinu ili obiteljsku mirovinu u istoj dobi kao i njihove kolegice;
- presuda u predmetu Marschall od 11. studenog 1997. (predmet C-409/95): Sud je proglasio da zakoni Zajednice ne isključuju nacionalno pravilo prema kojem, ako je u nekom sektoru broj žena manji od broja muškaraca, prednost u napredovanju treba dati kandidatkinjama („pozitivna diskriminacija”), pod uvjetom da ta prednost nije zajamčena automatski, da se muškim kandidatima jamči razmatranje napredovanja i da im nije unaprijed onemogućeno prijavljivanje za napredovanje;
- presuda u predmetu Test Achats od 1. ožujka 2011. (predmet C-236/09): Sud je proglasio nevažećim članak 5. stavak 2. Direktive Vijeća 2004/113/EZ jer je u suprotnosti s načelom jednakog postupanja prema muškarcima i ženama u pristupu i nabavi robe, odnosno pružanju usluga. U skladu s time, pri određivanju premija i naknada osiguranja i za muškarce i za žene mora se primjenjivati isti sustav aktuarskog izračuna.
- Presuda u predmetu Korwina-Mikkea od 31. svibnja 2018. (predmeti T-770/16 i T-352/17): Sud je donio presudu kojom se poništavaju kazne koje je Europski parlament izrekao zastupniku krajnje desnice u EP-u [Januszu Korwinu-Mikkeu](#) u vezi s nizom kontroverznih komentara iznesenih na plenarnoj sjednici. U svojoj je

presudi Sud naveo da, iako je sloboda izražavanja temeljno pravo koje se mora zaštititi, u skladu s Poslovnikom Parlamenta institucija može kazniti zastupnike u Europskom parlamentu samo ako njihovi komentari „podrivaju njegove postupke ili su ozbiljna prijetnja društvu, kao što je poticanje na nasilje ili rasnu mržnju”. U tom je kontekstu Poslovnik nedavno izmijenjen. Kodeks primjerenog ponašanja zastupnika u Europskom parlamentu prilikom obnašanja dužnosti Predsjedništvo je donijelo 2. srpnja 2018. kao prilog novom Poslovniku.

C. Najnoviji razvoj situacije

U nastavku slijedi pregled najnovijih mjera koje je Europska unija poduzela u području ravnopravnosti muškaraca i žena.

1. Višegodišnji financijski okvir (VFO 2014. – 2020.) i Program o pravima, jednakosti i građanstvu

Programom o pravima, jednakosti i građanstvu financiraju se projekti za ostvarivanje ravnopravnosti spolova i iskorjenjivanje nasilja nad ženama (Uredba (EU) br. 1381/2013 o uspostavi programa za prava, jednakost i građanstvo za razdoblje 2014. – 2020.). Zajedno s Programom za pravosuđe (Uredba (EU) br. 1382/2013) za novi program namijenjeno je 15 milijardi i 686 milijuna EUR do 2020. (Uredba o VFO-u br. 1311/2013) te je njime obuhvaćeno šest programa iz razdoblja financiranja 2007. – 2013., uključujući [program Daphne III](#) (Odluka br. 779/2007/EZ) te dva dijela [Programa za zapošljavanje i socijalnu solidarnost](#) (PROGRESS) (Odluka br. 1672/2006/EZ) pod nazivom „Borba protiv diskriminacije i raznolikost” i „Ravnopravnost spolova”.

U prilogu Uredbi (EU) br. 1381/2013 navodi se da će se promicanje ravnopravnosti spolova financirati zajedno s ostalim protudiskriminacijskim mjerama u okviru Skupine 1, za koju je namijenjeno 57 % financijskih sredstava. Suzbijanje nasilja nad ženama ubraja se u Skupinu 2, za koju je namijenjeno 43 % ukupnog iznosa financijske omotnice.

Za 2019. godinu u okviru proračunske linije 33 02 02 (Promicanje nediskriminacije i jednakosti) na raspolaganju su odobrena sredstva za preuzimanje obveza u iznosu od 37 262 000 EUR, što je povećanje u plaćanjima u odnosu na 2015., 2016., 2017. i 2018. i znači da se ostvaruje napredak u provedbi tog programa. Osim toga, za proračunsku liniju 33 02 01 (osiguranje zaštite prava građana i osnaživanje građana) dodijeljeno je 27 164 000 EUR kako bi se, između ostalog, doprinijelo zaštiti žena i suzbijanju svih oblika nasilja nad njima. Ta brojka također odražava povećanje u odnosu na raspodjelu sredstava 2018.

U studiji objavljenoj u jesen 2016. na zahtjev Odbora Europskog parlamenta za prava žena i ravnopravnost spolova (FEMM) predstavljen je pregled iznosa iz proračuna EU-a koji se troše na postizanje ravnopravnosti spolova^[3] u odabranim državama članicama.

2. Europski institut za ravnopravnost spolova (EIGE)

U prosincu 2006. Europski parlament i Vijeće osnovali su Europski institut za ravnopravnost spolova sa sjedištem u Vilniusu u Litvi, čija je zadaća doprinijeti promicanju ravnopravnosti spolova i osnažiti ta nastojanja, uključujući uvođenje načela

[3][http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2016/571393/IPOL_STU\(2016\)571393_EN.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2016/571393/IPOL_STU(2016)571393_EN.pdf)

rodne osviještenosti u sve politike EU-a i država članica. Institut se također bori protiv spolne diskriminacije i podiže razinu svijesti o ravnopravnosti spolova pružanjem tehničke pomoći institucijama EU-a, što obuhvaća prikupljanje, analiziranje i širenje informacija i metodoloških instrumenata (vidi internetsku stranicu EIGE-ova Centra za resurse i dokumentaciju: <http://eige.europa.eu/content/rdc>).

3. EIGE kao predsjedatelj mreže agencija za pravosuđe i unutarnje poslove

EIGE je 2018. bio predsjedatelj mreže agencija za pravosuđe i unutarnje poslove. Mreža je uspostavljena 2006. i sastoji se od devet agencija EU-a koje rade na nizu pitanja u području pravosuđa i sigurnosti, kao što su migracije i upravljanje granicama, borba protiv trgovine drogom, organiziranog kriminala i trgovanja ljudima, ljudska i temeljna prava te ravnopravnost spolova. Tijekom cijele 2018. ta je mreža ispitivala utjecaj digitalizacije u područjima djelovanja agencija, s posebnim naglaskom na različitim načinima na koje tehnologija utječe na mlade žene i muškarce. Rezultati tog istraživanja pokazuju kako agencije mogu pomoći u eliminiranju rizika, zajamčiti sigurnost i poticati jednakost u Europi. Završno izvješće mreže za 2018. i nalazi predstavljeni su na sjednici odbora FEMM održanoj u ožujku 2019. i dostupni su na internetu (<https://eige.europa.eu/publications/eu-justice-and-home-affairs-agencies-cooperation-2018-final-report>).

4. Ženska povelja i Strategija za ravnopravnost spolova (2016. – 2019.)

Komisija je 5. ožujka 2010. usvojila Žensku povelju u cilju boljeg promicanja ravnopravnosti žena i muškaraca u Europi i svijetu^[4].

U prosincu 2015. Komisija je objavila dokument „[Strateško djelovanje za ravnopravnost spolova za razdoblje 2016. – 2019.](#)”^[5] kao nastavak na Strategiju Komisije za ravnopravnost muškaraca i žena za razdoblje 2010. – 2015.^[6]

Strategija je usmjerena na sljedećih pet prioritetnih područja:

- [povećanje sudjelovanja žena na tržištu rada i jednaku ekonomsku neovisnost](#);
- [smanjenje razlika u plaćama, zaradi i mirovinama između spolova, a time i borbu protiv siromaštva među ženama](#);
- [promicanje ravnopravnosti žena i muškaraca u donošenju odluka](#);
- [borbu protiv rodno uvjetovanog nasilja, zaštitu žrtava i pružanje potpore žrtvama](#);
- [promicanje ravnopravnosti spolova i prava žena diljem svijeta](#).

5. Akcijski plan za ravnopravnost spolova za razdoblje 2016. – 2020.

Vijeće je 26. listopada 2015. usvojilo „Akcijski plan za ravnopravnost spolova za razdoblje 2016. – 2020.”^[7] na osnovi zajedničkog dokumenta radnih službi Komisije

[4]<http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=URISERV:em0033>

[5]Radni dokument službi Komisije – Strateško djelovanje za ravnopravnost spolova za razdoblje 2016. – 2019. (SWD(2015) 0278).

[6]O sljedećoj strategiji počelo se razmišljati u rujnu 2014. u okviru radionice nazvane „Nova strategija za ravnopravnost spolova nakon 2015.” kojom je započeta izrada izvješća o vlastitoj inicijativi odbora FEMM, što je dovelo do donošenja Rezolucije Europskog parlamenta od 9. lipnja 2015. o Strategiji EU-a za jednakost žena i muškaraca nakon 2015. (SL C 407, 4.11.2016., str. 2.). Materijali s radionice dostupni su na internetskoj stranici Europskog parlamenta.

[7]Zaključci Vijeća o Akcijskom planu za ravnopravnost spolova za razdoblje 2016. – 2020. od 26. listopada 2015.

i Europske službe za vanjsko djelovanje na temu „Ravnopravnost spolova i jačanje položaja žena: vanjskim odnosima EU-a u razdoblju 2016. – 2020. do preobrazbe života djevojčica i žena”^[8]. U tom novom akcijskom planu za ravnopravnost spolova naglašena je „potreba za ostvarivanjem potpunog i ravnopravnog uživanja svih ljudskih prava i temeljnih sloboda žena i djevojčica, za postizanje ravnopravnosti spolova i za jačanje položaja žena i djevojčica”.

6. Ciljevi održivog razvoja

Opća skupština Ujedinjenih naroda donijela je 25. rujna 2015. rezoluciju o programu razvoja nakon 2015. naslovljenu „Promijeniti svijet: Program održivog razvoja do 2030.”^[9]. U Programu je navedeno 17 ciljeva održivog razvoja i 169 podciljeva, a stupio je na snagu 1. siječnja 2016. Ciljevi održivog razvoja temelje se na milenijskim razvojnim ciljevima. Međutim, za razliku od milenijskih razvojnih ciljeva koji su se primjenjivali samo za djelovanje u zemljama u razvoju, ciljevi održivog razvoja primjenjuju se u svim zemljama. Cilj održivog razvoja br. 5: „Ostvariti ravnopravnost spolova i ojačati položaj žena i djevojčica” sadrži pet podciljeva.

7. Pristupanje EU-a Konvenciji Vijeća Europe o sprečavanju i borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji (Istanbulska konvencija),

Konvencija Vijeća Europe o sprečavanju i borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji (Istanbulska konvencija) koja je stupila na snagu 2014. prvi je pravno obvezujući međunarodni instrument za sprečavanje i borbu protiv nasilja nad ženama i djevojčicama na međunarodnoj razini. Njome je uspostavljen sveobuhvatni okvir pravnih i političkih mjera za sprečavanje takvog nasilja, pružanje potpore žrtvama i kažnjavanje počinitelja. Do studenog 2017. potpisale su je sve države članice EU-a, a do ožujka 2018. ratificiralo ju je 17 država članica (Austrija, Belgija, Cipar, Danska, Estonija, Finska, Francuska, Njemačka, Italija, Malta, Nizozemska, Poljska, Portugal, Rumunjska, Slovenija, Španjolska i Švedska). Konvencijom je predviđeno i pristupanje EU-a, u mjeri u kojoj to dopuštaju njegove nadležnosti.

Europska je komisija u listopadu 2015. objavila plan za moguće pristupanje EU-a Istanbulskoj konvenciji, a u ožujku 2016. predstavila je dva prijedloga odluka Vijeća, jedan o potpisivanju, a drugi o sklapanju (ratifikaciji) Istanbulske konvencije od strane Europske unije.

Nakon rasprava u Vijeću odlučeno je da bi se nacrt odluke o potpisivanju Konvencije trebao podijeliti na dvije odluke, jednu koja će obuhvaćati pravosudnu suradnju u kaznenim stvarima, a drugu koja će obuhvaćati azil i načelo zabrane vraćanja. Te dvije odluke Vijeća usvojene su u svibnju 2017. nakon čega je povjerenica EU-a za pravosuđe, potrošače i ravnopravnost spolova Věra Jourová 13. lipnja 2017. u ime Europske unije potpisala Istanbulsku konvenciju.

Potpisivanje je prvi korak u procesu pristupanja EU-a Konvenciji. Za pristupanje je trenutačno potrebno da Vijeće donese odluke o zaključivanju pristupanja Konvenciji. Okvir za rasprave o zakonodavnim prijedlozima na razini Vijeća čini Radna skupina za temeljna prava, prava građana i slobodno kretanje osoba (FREMP, međuinstitucijski

[8]21.9.2015., SWD(2015) 0182.

[9]Rezolucija br. 70/1 koju je donijela Opća skupština UN-a 25. rujna 2015.

predmet [2016/0063\(NLE\)](#)) u središtu čijih je rasprava trenutačno Kodeks ponašanja kojim se definira način suradnje Europske unije i država članica u provedbi Konvencije. Za zaključivanje pristupanja Konvenciji potreban je pristanak Europskog parlamenta.

ULOGA EUROPSKOG PARLAMENTA

Europski parlament ima važnu ulogu u podupiranju politike jednakih mogućnosti, posebice djelovanjem Odbora za prava žena i jednakost spolova (FEMM). U području jednakog postupanja na tržištu rada Parlament djeluje na temelju redovnog zakonodavnog postupka (suodlučivanje), primjerice u pogledu:

- Prijedloga direktive o povećanju ravnoteže spolova među savjetodavnim članovima uprava trgovačkih društava uvrštenih na burzama te o drugim povezanim mjerama ([COM\(2012\)0614](#)) (vidi stajalište Parlamenta u prvom čitanju usvojeno krajem 2013.)^[10];
- revizije Direktive 92/85/EEZ (vidi gore). U prvom čitanju^[11] Parlament je zagovarao dulji rodiljni dopust uz punu plaću u trajanju od 20 tjedana^[12]. Budući da se Parlament i Vijeće nisu mogli usuglasiti oko Prijedloga Komisije, Komisija ga je povukla i zamijenila programom za inicijativu poznatu kao „Novi početak za rješavanje problema uspostave ravnoteže između poslovnog i privatnog života s kojima se suočavaju zaposlene obitelji”^[13].

Parlament također doprinosi općem razvoju politika u području ravnopravnosti spolova izvješćima o vlastitoj inicijativi i skretanjem pozornosti ostalih institucija na konkretna pitanja, među kojima su:

- suzbijanje nasilja nad ženama usvajanjem zakonodavnih izvješća o vlastitoj inicijativi u kojima se od Komisije zahtijeva pokretanje zakonodavne inicijative na osnovi članka 84. UFEU-a, kojim se promiče i podupire djelovanje država članica u području sprečavanja nasilja nad ženama i djevojčicama. Ta rezolucija obuhvaća niz preporuka^[14], a odbor FEMM uspostavio je posebnu radnu skupinu za daljnji rad u pogledu te rezolucije;
- U središtu pozornosti tijekom Međunarodnog dana žena 2019. bila je tema „Snaga žena u politici”. Odabrana tema u središtu je pozornosti kad je riječ o pravima žena jer se njome definira sposobnost žena da sudjeluju u našem društvu i odlučuju o njegovu zajedničkom upravljanju. Ravnopravnost muškaraca i žena jedan je

[10] Zakonodavna rezolucija Europskog parlamenta od 20. studenog 2013. o Prijedlogu direktive Europskog parlamenta i Vijeća o povećanju ravnoteže spolova među savjetodavnim članovima uprava trgovačkih društava uvrštenih na burzama te o drugim povezanim mjerama – SL C 436, 24.11.2016., str. 225.

[11] Zakonodavna rezolucija Europskog parlamenta od 20. listopada 2010. o Prijedlogu direktive Europskog parlamenta i Vijeća o izmjeni Direktive Vijeća 92/85/EEZ o uvođenju mjera za poticanje poboljšanja sigurnosti i zdravlja na radu trudnih radnica te radnica koje su nedavno rodile ili doje – SL C 70E, 8.3.2012., str. 162.

[12] Za komparativnu analizu pravnih odredbi u državama članicama vidi izvješće Resornog odjela za prava građana i ustavna pitanja Europskog parlamenta naslovljeno „Rodiljski, očinski i roditeljski dopust: Podaci o trajanju i stopama naknade u Europskoj uniji” te objavljeno 2015. i dostupno na internetskoj stranici Europskog parlamenta.

[13] http://ec.europa.eu/smart-regulation/roadmaps/docs/2015_just_012_new_initiative_replacing_maternity_leave_directive_en.pdf

[14] Rezolucija Europskog parlamenta od 25. veljače 2014. s preporukama Komisiji o borbi protiv nasilja nad ženama – usvojeni tekstovi – SL C 285, 29.8.2017., str. 2.

od ciljeva Europske unije. Zakonodavstvo, sudska praksa i izmjene Ugovorâ s vremenom su doprinijeli osnaživanju tog načela i njegovoj provedbi u EU-u. Europski parlament oduvijek istinski zagovara ravnopravnost spolova, a ovim se događajem ističe važnost prisutnosti žena u politici, posebno u okviru predstojećih europskih izbora.

- Preporuka Europskog parlamenta Vijeću o prioritetima EU-a za 62. sjednicu Komisije UN-a o statusu žena u kojoj se poziva na jačanje položaja žena u ruralnim područjima i pristup žena medijima te informacijskim i komunikacijskim tehnologijama, kao i utjecaj i korištenje tih tehnologija za poboljšanje položaja žena^[15]. Izaslanstvo odbora FEMM posjetilo je Komisiju UN-a za položaj žena u ožujku 2018.

Parlament također zahtijeva primjenu rodno osviještene politike u radu svih svojih odbora^[16]. U tu svrhu uspostavljene su dvije mreže o rodno osviještenoj politici čiji rad koordinira odbor FEMM. U okviru mreže predsjednika i potpredsjednika koji se zalažu za rodno osviještenu politiku okupljaju se zastupnici u Europskom parlamentu koji podržavaju uvođenje rodne dimenzije u rad svojih odbora. Njih podržava mreža administratora koji se zalažu za rodno osviještenu politiku u tajništvima svih odbora. Skupina na visokoj razini za ravnopravnost spolova promiče izobrazbu i podizanje razine svijesti o rodno osviještenoj politici među zaposlenicima Europskog parlamenta i klubovima zastupnika.

Martina Schonard
04/2019

[15]Preporuka Europskog parlamenta Vijeću od 1. ožujka 2018. o prioritetima EU-a za 62. sjednicu Komisije UN-a o statusu žena – SL C 129, 5.4.2019., str. 58.

[16]Rezolucija Europskog parlamenta od 13. ožujka 2003. o rodno osviještenoj politici u Europskom parlamentu (SL C 61 E, 10.3.2004., str. 384.).

